

DE ONTMIJNER

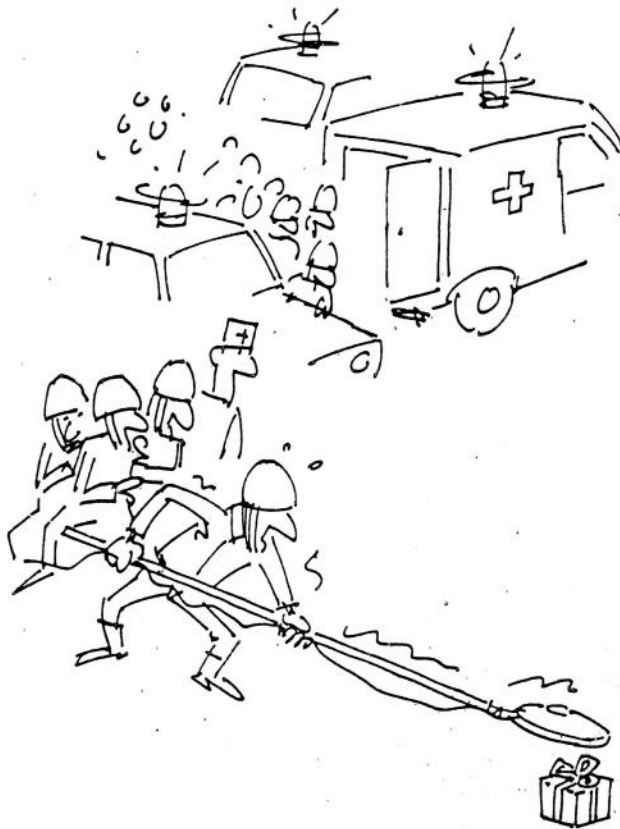
DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

3de TRIMESTER 84

REDACTIE : BERGES A. Livingstonelaan, 22
1980 - TERVUREN

Pat Muller

1

Onze bedevaart naar STAVELOT - 9 September 1984

Op deze regenachtige Septemberzondag, die ons herinnert aan deze van de huldiging van het nationaal gedenkteken in 1953, hebben de oude en huidige ontmiijners, alsmede een groot aantal sympatisanten, een eerbiedige hulde gebracht aan de slachtoffers van de ontmiijning. De ceremonie verliep volgens het gewone scenario. Wij betreurden de afwezigheid van de sympatieseke burgemeester, Mr J. DE POU MON, weerhouden door ziekte. Hij liet zich vervangen door de Hr Schepen LEM AIRE, die tijdens de ontvangst op het stadhuis ons zijn welkom t woorden toestuurde en herinnerde aan de toewijding der ontmiijners die hij in zijn streek bezig zag en bewonderde voor het titanenwerk dat zij verricht hebben. Bij het aankondigen van de dag van 14 Oktober dat het gemeentebestuur gaat inrichten ter herinnering aan de bevrijding van STAVELOT in September 1944 en de bloedige Slag der Ardennen, sprak hij enkele geruststellende woorden in verband met de herstelling van ons monument erg beschadigd door hun zorgen (hun bedoeling is ook een kleine stand "Ontmiijning" in het kader van de dag, in te richten. Op ons traditioneel middagmaal hadden wij het genoeg te tafelen met de sympatieseke Schepen MADOUX en zijn dame bij welke dame sommige van de onzen een zekere overeenstemming van waalse en Schaarbeekse afkomst hebben kunnen vaststellen. Een wel gevoelde aanwezigheid was deze van Mevrouw OZER, weduwe van onze grote te vroeg verdwenen vriend, oud schepen van openbare werken der stad. Hierna vindt U de rede uitgesproken door de nationale voorzitter tijdens de ontvangst op het stadhuis :

Mijnheer de Burgemeester,

Verleden jaar herdachten we dat we dertig jaren geleden de Memorial hebben ingehuldigd, monument opgedragen ter nagedachtenis van de slachtoffers van de ontmiijning, en aan de bewaking van uw bestuur toevertrouwd.

Alhoewel onze rangen worden uitgedund wegens de hoge leeftijd van het merendeel van onze ancies, zegde ik u toen ook, dat wij de eed hebben gezworen om plechtig hulde te blijven brengen aan de vrienden die ons hebben verlaten.

De ouderdom heeft echter ook ons Herinneringsmonument togetakeld en ondanks de voortdurende en waakzame zorgen vanwege uw gemeentediensten, heeft het ook - als een parodie op een vers van Athalie - de tand des tijds moeten ondergaan.

U heeft zich met klem verzet tegen deze uitspraak, Mijnheer de Burgemeester, en wij zijn u daarom erg dankbaar. U hebt spontaan gereageerd vanaf ons bezoek verleden jaar, met een vraag om tussenkomst vanwege de provincie, die u echter werd geweigerd om hogere administratieve redenen.

Uw college heeft dan heel konkreet de mogelijkheden overwogen om te voorzien in de restauratie van het monument, en wij twijfelen er geen ogenblik aan dat de Raad,

ondanks de financiële moeilijkheden eigen aan alle openbare besturen, met de milde steun van onze leden weliswaar, deze voorstellen zal bekrachtigen.

Wij zullen dus kunnen doorgaan met ons jaarlijks weerzien in Stavelot, dat elk van ons als zijn tweede morele verblijf beschouwt.

Wij hebben vandaag de vreugde niet gesmaakt onze ere-sergeant en vriend Robert RAINOTTE te ontmoeten, die zoveel van zichzelf heeft gegeven om ons monument te zien oprichten. Hij is hier niet aanwezig maar vertoeft in het buitenland waar zijn echtgenote een delikate ingreep moet ondergaan en waarvoor wij ze volledig sukses en goede afloop wensen.

Een sympathieke afwezigheid ook; deze van onze Ere-Voorzitter Jan VANDERRIJDT, om reden van slechte gezondheid.

Maar wij zien deze keer onze ere-korporaal, de Hr LEYS, erelid van de Afdeling Gent die, ondanks zijn leeftijd, er toch prijs op stelde deze verre reis te ondernemen, waarvoor wij hem dankbaar zijn.

Wij groeten met eerbied onze charmante meter, Mevr VERHEYDEN, ex-Juf SEVRIN, alsmede Mvr DAUTEL, weduwe van een gewezen korpschef van DOVO, alsook Kol DUMONT, huidige Chef van DOVO.

Met ontroering begroet ik zeer speciaal de aanwezigheid van Mvr LINOTTE, weduwe van onze betreurde nationale ondervoorzitter die werkelijk de draaischijf was van de herdenkingsmanifestaties zoals deze van vandaag, een taak die nu wordt waargenomen door zijn vriend CHOUFFART.

Het is mij tenslotte een aangename plicht om dank te zeggen aan de militaire eenheden en hun Chefs, de vaderlandslievende en burgerlijke verenigingen, de harmonie "Emulation" met haar Chef, de Hr ROUXHET, die onze herdenkingsmanifestatie met hun aanwezigheid komen opluisteren, zonder natuurlijk Mijnheer de Deken te vergeten, die als gewoonlijk deze morgen de mis heeft opgedragen ter nagedachtenis van onze 120 slachtoffers, alsook het talentvolle koor "Les Balading" die deze religieuze eredienst heeft verzorgd.

Aan u, Mijnheer de Burgemeester en aan de gemeenteraadsliden, sturen wij onze warme dank voor het charmant onthaal dat u ons hebt voorbehouden en voor de beste bedoelingen die u niet nalaat - wij zijn ervan overtuigd - te betuigen ten overstaan van de verbroedering.

Tot slot en als tegenprestatie voor uw gebaar tegenover ons, verleden jaar, bij de overhandiging van een prachtige tinnen schotel met het wapenschild van de stad, is het ons een waar genoegen u het album te schenken, waarin de verschillende monumenten over het hele land opgericht ter nagedachtenis van onze slachtoffers zijn opgenomen : album dat werd uitgegeven op initiatief van de verbroedering.

Onze Ere-voorzitter is niet meer

Sinds enkele tijd, om gezondheidsredenen nam onze vriend, Jean VANDERIJDT, geen deel meer aan de bestuursvergaderingen, waarvan hij deel uitmaakte sedert 21 Juni 1948. Tengevolge van het overlijden van onze invloedrijke Chef, de Generaal SEVRIN, voorzitter van de Verbroedering en van de nieuwe benoemingen in de schoot van het bestuur werd onze vriend geroepen de functie van Erevoorzitter te vervullen vanaf 1961. De kwaal waaraan hij leed heeft hem van ons weggerukt. Een afvaardiging van de beheerraad en van de provinciale afdelingen alsmede afgevaardigden van de aktieve eenheid met vaandel woonden zijn begrafenisplechtigheid bij. Zijn intieme vriend Dokter PRIGNON, voorzitter van de afdeling LUIK sprak in de kerk de lijkrede, waarin zijn schitterende loopbaan werd herinnerd.

Beste Jean,

Een onverwoestbare kwaal heeft je gevelde !

De verscheidene risico's die je in je leven nam hadden je slechts oppervlakkig geraakt. Je had alles doorgemaakt met een gevoel van onkwetsbaarheid opgeroepen in je arends-blik.

Een gewone celomvorming volstond om je te vellen, jij, die praktisch alle mijnvelden van het Oostelijk deel van België gekend hebt, jij die belast waart, aan het hoofd van de ontminningsdienst, onze grond van bij de bevrijding te ontlasten van de hoeveelheid tuigen door de vijand achtergelaten !

Je verdwijning laat in onze harten een onbeschrijflijke leegte, want de plaats die je daarin nam is reeds veertig jaar oud. Veertig jaar tijdens dewelke je steeds de eerste was om door je aanwezigheid uiting te geven aan de warme banden die je met je oude soldaten verenigde.

Een vijftiental eretekens, zowel Belgische als Engelse of Franse hebben je voorbeeldige militaire loopbaan getroond, en nochtans was er niets dat je voorbestemde tot dit beroep.

Geboren in 1906 beeindigde je gauw je humaniora en vatte je de rechten aan. Vervolgens legde het leger in 1927 beslag op je als milicien, je begon dan de school voor KRO, je deed in deze hoedanigheid verschillende heroproeping en je eerste ster van onderluitenant werd je gegeven in 1936, Dan, als je reeds 5 jaar gehuwd was, je secretaris was van de Handelskamer te LUIK.

1938 werd het beslissende keerpunt in je leven want, van de reserve ging je over naar de aktieve dienst en je vatte Mei 1940 aan, aan het hoofd van een peleton Speciale eenheid van de fort en.

Bij de aftocht ging je naar Frankrijk, waar je nog steeds aan het hoofd van je peleton deelnam aan de verdediging van ABBEVILLE.

Dan keerde je langs het Vrije Frankrijk naar België terug in Juli 1940, waarna, de vernederingen aan je vaandel niet verdragend, je tot de weerstand toetrad.

Door de Duitse tegenspionage bedreigd, bleef er je enkel een vlucht naar LONDEN over. Je verlaat je vrouw en twee zonen in Maart 1941 om Frankrijk door te trekken langs de Pyreneeën, je wordt gevangen genomen in Spanje in het kamp van MIRANDA waar je een jaar verbleef. Vrijgelaten vervoeg je Lissabon en vervolgens Londen in 1942.

Aangeduid om het bevel te nemen in de zwarte troepen van openbare macht, begeef je je naar het Midden-Oosten met in 1943 benoeming tot de graad van Luitenant, je volgt te Suez de Royal Signal School waar je de eerste elementen van je beroep als ontmijsner opdoet.

In September 1944, wetende dat België bevrijd is, en in angst door het uitblijven van nieuws van je familie, vraag je om naar Londen terug te keren en je komt naar België, waar je onder bevel van Colonel SEVRIN de leiding neemt van de ontmijsnings-eenheden van Oost-Belgie.

Dan ontmoette ik je !

Kapitein in 1947, Commandant in 1953. Je had de kunst van het bevel, zeer toegevend met je soldaten, kon je straffen als het nodig was. Doch steeds was je de eerste in de gevaarlijkste toestanden, altijd als het ging over onschadelijk maken van een onbekend tuig, nam je de verantwoordelijkheid van de operatie. Het is daar dat men zijn overste beoordeeld.

Je was mijn vriend !

Je was mijn broeder !

Jij waart het die het groots idee van de verbroedering der Ontmijsners ontworpen.

Jij verwezenlijkte het

Wij zullen je niet vergeten.

Je echtgenote, je zonen hebben recht op onze eerbied, want zij zullen verder gaan op de weg die jij gebaad hebt.

Mijn beste Jean, Vaarwel.

HERINNERINGEN UIT DE LOOPBAAN VAN EEN ONTMIJNER (Vervolg 1)

door Marcel LALLEMAND

De Sectie NAMEN had deze van LUIK ter hulp geroepen. Vier leden verloren hebbend was zij overbelast door de bombardementen uitgevoerd in de streek. De werkhuizen en de opslagplaats van de spoorwegen te RONET werden bijzonder uitgezocht. Nochtans vielen verscheidene bommen buiten de spoorweginstellingen. Mijn kollega, René DAYE en ikzelf vestigden een niet alledaags rekord : 5 engelse bommen van 125 Kg geneutraliseerd in één dag. In rotsgrond gevallen konden zij niet indringen.

Enkele dagen later ondernamen MASSART en ik het ontwapenen van een amerikaanse bom van 500 Kg op 4 m diepte in een tuin. Wij hadden de eerste buis weggenomen, ik beëindigde de tweede buis toen "ALARM VLIEGTUIGEN" weerklonk. De buis in de hand, god weet waarom, klom ik uit de put. Ze weg werpen, GEVAARLIJK ! Blijven staan om ze neer te leggen? GEVAARLIJK ! De vliegtuigen waren daar. Uiteindelijk vonden wij elkaar weer mijn vriend, de buis en ik, terug in een openbare schuilplaats volgepropt met mensen. U kunt denken dat onze indringing niet gewaardeerd werd.

Kwam de bevrijding? Op een Zaterdag kwam een angstige oproep van een inwoner van COINTE (op de hoogvlakte van LUIK). Na een laatste duitse bomaanval had een bom zijn huis doorboord : de zolder, de verdiepen, gelijkvloers, de kelder, alwaar opspringend tegen het beton ze de muur doorboorde om eindelijk te eindigen in de tuin tegen de zijgevel van het huis. Vijfhonderd kilo, zelfs als het niet ontploft maakt het brokken. Het onderzoek van het huis maakte ons diets dat het een tijdbom met vertraging van 1 uur betrof. Te rekenen vanaf het ogenblik van de val bleef er ons 15 minuten om alle omliggende huizen te doen ontruimen en over te gaan tot de neutralisatie. Op het ogenblik dat ik de engelse sleutel op de kraag van de buis wou plaatsen kreeg ik de bibber, zelfs zodanig dat mijn tanden op elkaar kletterden. Mijn zenuwen hadden mij overmeesterd. Joseph MASSART vervolgde de taak wijl ik ondertussen een put groef in de tuin. De buis werd er in begraven en ontplofte zoals voorzien, na enkele minuten. Enkele dagen later stuurde het Ministerie van Landsverdediging, waarschijnlijk op de hoogte gebracht door een artikel in de dagbladen, hun gelukwensen en gelijktijdig een sigaar van formaat omdat wij geen bommen, voorzien van verdragingsbuizen mochten neutraliseren. De bureaucraten hadden gesproken.

De 15e Januari 1945 blijft een heuglijke dag in mijn herinneringen. Een V I is gevallen zonder te ontploffen in een veld te FLEMALLE-HAUTE. Mijn kollega, René DAYE en ik stormen naar de aangeduide plaats. Het tuig is daar, uiteengereten ja, maar de lading van 1000 Kg is onberoerd. Daartegenover hebben de Moffen ons het neutralisatieboekje niet toegestuurd. Wij beginnen met het eenvoudigste, het wegnemen van wat wij dachten 2 dikke knalkokers te zijn, in de kop geplaatst, relatief gemakkelijk werkje.

Doch op de buik van de V1 bevinden zich twee gaten van 8 cm diameter, elk afgesloten door een hard plasticen velletje, ter plaatse gehouden door een schroefdraadring met twee inkepingen. Daaronder is een klokwerk te raden. Men zou natuurlijk een speciale sleutel moeten bezitten om deze ringen los te draaien. Geen tijd te verliezen ! Een beitel, een hamer en wij beginnen met losschroeven. Het werkt ! Doch ! hetgeen in werking treed is het klokwerk. Eerste reactie.... weglopen. Tweede reactie ... ter plaatse blijven, want 1000 Kg springstof doodtu zegged op 500 m als dichtbij. Wij laten het plasticen dekseltje uitspringen en steken het kwart van een pctlood, dat wij vlug gekloven hadden in de lengteas teneinde het raderwerk te blokkeren. Het viel stil, en alvorens verder te gaan, handelden wij op dezelfde manier met het tweede systeem. Er bleef enkel de twee apparaten uit te halen. De V1 was onschadelijk. De Amerikanen, te laat verwittigd, zijn toegekomen zoals karabiniers van Offenbach, zij hebben gevloekt, de eerste V1 was voor ons, niet voor hen. Het is merkwaardig vast te stellen dat deze "eerste" door sommige personen werd opgeëist die er geen rechtstreeks deel aannamen als achteraf. Als voorbeeld, ik ontving een telefoontje van een ontmiijner (tenminste heb ik dat verondersteld) die, inlichtingen vragend, mij verzekerde dat hij de eerste was geweest om een V1 te neutraliseren. De knaap was slecht gevallen en ik heb hem vlg ontmaskerd.

(wordt vervolgd)

Het leven in de Secties

=====

De sectie Brabant deelt mede dat het jaarlijks banket van Sint Barbara, met tombola zal plaatshebben op zaterdag 8 December in het lokaal van het "Geheim Leger" Luxemburgstraat 33 BRUSSEL (Kwartier Leopold) F.D.

Langs deze weg brengt de sectie West-Vlaanderen haar gelukwensen aan onze leden :

Mvr VAN GEERSDALE voor het huwelijk van haar dochter.

Mr VANNESCHE, M. voor het communiefeest van zijn kleindochter SANDRA. P.T

De EA en de organisatoren bedanken de Hr COPRY voor zijn diensten als diaken tijdens de H.Mis te STAVELOT.

Zelfde persoon stelt zich ten dienste van al de ontmijners die moeilijkheden onder- vinden met hun pensioen.

Hierna een ontvangen dankbrief.

DE KEYREL PALMER

Firmin Deprezstr 1

8061 DIKSMUIDE

Tel (051) 50 03 43

De Heer en Mevrouw

PAUL TOUSSAINT - DEFLOO

Kasteeldreef 2

8150 HOUTHULST

DIKSMUIDE, 15 Juli 1984

Goede vrienden,

In naam van mijn moeder, mijn vrouw Rosa en kinderen, onze familie, danken wij U beiden voor de oprechte christelijke deelneming, het medeleven bij het heengaan van Vader.

Uw aanwezigheid op de uitvaartplechtigheid was voor ons één ware steun en troost in deze rouw waarin wij verkeerden.

Gelieve dan ook aan het bestuur van de Ontmijners en de vele kameraden van de ver- broedering der Belgische Ontmijners onze dankbare gevoelens over te maken voor hun deelname en het medeleven.

Aan U Mijnheer willen wij zeer oprecht onze persoonlijke dank betuigen voor Uw onmiddellijke bereidheid om mijn Moeder te helpen voor haar pensioenaanvraag, om al de papieren en de nodige documenten in te vullen, voor deze spontane en gewaar- deerde hulpverlening, nogmaals onze hartelijke dank. Aanvaard Mevrouw en Mijnheer onze gewaardeerde groeten.

Gelezen voor II

Discriminatie ten opzichte van sommige oorlogsvrijwilligers.

Sinds het in voege treden van de wet van 30 Juni 1983, welke de periode tussen de ondertekening en 8 Mei 1945 erkend heeft, is een zekere categorie Oorlogsvrijwilligers het slachtoffer van een grove onrechtvaardigheid. Het gaat om die O.V's, die hun dienstverbintenis voor 8 Mei aangegaan hebben, maar die tegen hun wil in, slechts na deze datum onder de wapens opgeroepen werden. Velen onder hen kunnen nog andere prestaties voorleggen (krijgsgevangenschap, weerstand, enz.) Door toevoeging van de tijd verlopen tussen hun ondertekening en 8 Mei, kunnen zij misschien aanspraak maken op een eerste of een bijkomend semester voor de rente, maar het Ministerie van Landsverdediging weigert hen het gepast document af te leveren. Zij ondergaan dus een ware discriminatie, want het is niet rechtvaardig dat een bepaalde periode voor sommigen wel geldig is, en voor anderen niet.

Onze federatie is hier zeer bewust van, en zal alles in het werk stellen om voor die makers gerechtigheid te bekomen.

Uittreksel van "De Oorlogsvrijwilliger Nr 1 - 1984)

Uittreksel van "De Oorlogsvrijwilliger" Nr 1 - 1984

Het einde van de vijandelijkheden

Door de Heer Senator Kevers werd een wetsvoorstel ingediend, dat medeondertekend werd door de senatoren van de verschillende partijen. Het beoogt de verlenging van de effectieve dienstdtijd voor de O.V's tot op 15 Aug 1945, datum van de capitulatie van Japan.

Wij danken de Heer Senator Kevers, voor dit voorstel, dat ten volle strookt met het standpunt van de Federatie, want wij hebben altijd volgehouden dat voor de O.V's, die een verbintenis aangegaan hebben "voor de duur van de oorlog" deze niet voltooid was op 8 Mei. De meesten onder ons verwachtten er zich aan ingezet te worden in de oorlogstonelen van het Verre-Oosten, voor dewelke zij een speciale training en geneeskundige voorbereiding ondergaan hebben.

Wijziging aan Het Statuut van de Ontvluchten.

Door een Koninklijk besluit van 13 December 1983 wordt het Statuut van de Ontvluchten van de Oorlog 1940-45 ingesteld bij Koninklijk besluit van 11 Maart 1975, als volgt gewijzigd :

Het nieuwe artikel I bepaalt dat :

Art I : Dit besluit is toepasselijk op de personen van onberispelijk vaderlandslievend gedrag die :

- 1° ofwel een door de vijand bezet grondgebied hebben verlaten om deel te nemen aan België's actie bij de voortzetting van de oorlog
- 2° ofwel met dezelfde bedoeling tussen 28 Mei en 4 Juni 1940 het ingesloten gebied van Duinkerken, ofwel tussen 5 Juni en 1 November 1940 niet-bezet Frankrijk of Frans Noord-Afrika hebben verlaten.

De rest is onveranderd.

Verminderingsskaarten N.M.B.S. .. N.M.V.B.

Mededeling van het Ministerie van Landsverdediging.

De huidige reductiekaarten hebben een Geldigheidsduur van 1974 tot 31 December 1985.

De bestaande reductiekaarten zullen in de loop van 1985 vervangen worden door nieuwe voor een periode van tien jaar dw.z. 1986-1995.

De centrale dienst van het Stamboek wordt belast met de aanmaak en het afleveren van de hogergenoemde reductiekaarten aan de rechthebbenden. Van zodra de uitvoeringsmodaliteiten zullen gekend zijn zal U van mijn dienst de nodige inlichtingen en uitleg ontvangen. In afwachting daarvan, Geachte Heer Voorzitter, verzoek ik U uw leden te willen mededelen vooraf geen aanvragen te zenden aan de Centrale Dienst van het Stamboek.

Er zal aan dergelijke aanvragen GEEN gevolg gegeven worden.

Ik dank U van harte voor uw medewerking en teken met de meeste hoogachting,

De directeur, J. VANDENEFFDE, LtKol

Verscheidene Mededelingen

Statuten van Nationale Erkentelijkheid

Verklaring van de heer Aerts, Staatssekretaris voor Volksgezondheid

Als antwoord op een vraag van een senator op 2 februari 1984, antwoordde de Heer Staatssekretaris Aerts het volgende :

"Wat het opnieuw openstellen van de termijnen voor aanvragen betreft, zal ik niet nalaten deze vraag ter sprake te brengen wanneer eerlang nieuwe onderhandelingen zullen beginnen. Volgens het protocol waren die termijnen gesloten tot einde 1984. Dan loopt het protocol ten einde."

En in verband met een eventueel statuut voor de "Crab's", zei hij het volgende :

"Ik kan mededelen dat er in de ter zake bevoegde ministeriële werkgroep een gunstig vooroordeel bestaat om het moreel statuut van nationale erkentelijkheid toe te kennen aan diegenen die in mei 1940 aan de oproep van de regering beantwoord hebben."

Parlementaire Vraag

Staatssecretaris voor Pensioenen, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken

Vraag nr. 15 van de heer Egelmeers :

Betreft : Oud-strijders-krijgsgevangen - Samenvoeging statuten voor recht op rente.

Het is mij bekend dat er oud-strijders zijn die niet het nodige aantal maanden dienst bereiken in een bepaald statuut om aanspraak te maken op rente, maar die ook in een ander statuut het vereiste aantal maanden niet bereiken.

Een voorbeeld volstaat : een oud-strijder is vijf maanden gemobiliseerd geweest, hij is ook vijf maanden krijgsgevangen geweest. Aangezien hij in geen van de statuten zes maanden bereikt, heeft hij geen recht op een rente.

In de twee te zamen heeft hij als "oud-strijder" wel meer dan zes maanden.

Meent u niet dat voor dergelijke gevallen toch een samenvoeging zou moeten toegelaten worden om dan in één van de statuten een recht te verwerven. Een oplossing in die zin zou toch een daad van verantwoorde rechtekking zijn voor ongelukkige toestanden waarin sommige oud-strijders zich bevinden.

Antwoord : In antwoord op zijn vraag, mij overgemaakt door de minister van Landsverdediging en de staatssekretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat het door hem aangehaalde voorbeeld juist is.

Ik wens echter zijn aandacht te vestigen op het feit dat de voordelen inzake pensioenen en oorlogsrenten toegekend aan de slachtoffers van de vaderlandslievende plicht alsook de vaststelling van de voorwaarden inzake toekenning ervan worden bepaald in het raam van het op 7 november 1975 tussen de regering en de vaderlandslievende verenigingen afgesloten protocol van akkoord. Dit laatste voorzag in de vereffening van de betwiste zaken, de bedoelde slachtoffers betreffende, en dit over een periode van tien jaar en binnen de kredieten die hiervoor werden vastgesteld. Er werd ten andere een "Permanente Commissie" opgericht - samengesteld uit de vertegenwoordigers van de bevoegde ministers en van een "contactcomité" dat de mandatarissen van de verschillende vaderlandslievende verenigingen van het land groepeert -, die door een tweejaarlijkse programmatie de ten gunste van die slachtoffers te nemen maatregelen vastlegt.

Wat de vastlegging van de bedoelde maatregelen betreft, vindt deze laatste plaats op grond van het door het comité voorgelegd eisenschrift.

De door het geachte lid voorgestelde maatregel maakt tot op heden geen deel uit van die welke het voorwerp uitmaakten van de in de even genoemde Commissie afgesloten akkoorden.

Parlementaire vraag

Van de Heer Egelmeers d.d 25 januari 1984 :

Betreft : Oud-gedienden van het bezettingsleger in Duitsland.

Genoemde categorie verbleef in 1945 tot en met 1947, voor de periode dat ons leger nog op oorlogsvoet was, in bezet Duitsland. Zij hebben dienst gedaan in moeilijke omstandigheden.

Tot nu toe hebben zij geen erkenning gekregen. Het gaat hier niet over een rente. Indien zij, bij wijze van erkenning en onder bepaalde voorwaarden, zouden recht hebben op een medaille, zouden er velen onder hen deze daad ten zeerste waarderen.

Meent u niet dat het voor deze categorie een morele erkenning zou zijn hun een medaille toe te kennen, gezien zij nu toch stilaan het actieve leven gaan verlaten? In antwoord op de gestelde vraag, vestig ik er de aandacht van het geachte lid op dat voor de militairen die in bezet Duitsland hebben verbleven, tot in 1947 of zelfs later, er een onderscheid dient gemaakt te worden tussen diegenen die al dan niet hun dienst zijn begonnen vóór 9 Mei 1945.

Wat nu de militairen betreft die hun dienst zijn begonnen vóór 9 Mei 1945, gaat het hier om miliciens die regelmatig ingelijfd werden volgens de militiewetten of over oorlogsvrijwilligers die een akte van dienstneming voor de duur van de oorlog hebben ondertekend.

Deze beide categorieën van militairen hebben tot 1 april 1980 de mogelijkheid gehad om hun rechten te doen gelden op het genot van het Koninklijk besluit van 28 Aug 1964 houdende statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de Belgische militairen die tijdens de verschillende fazen van de oorlog 1940-1945 dienst volbracht hebben. De oorlogsvrijwilligers konden bovendien aanspraak maken op het genot van het koninklijk besluit van 4 december 1974 houdende statuut van de personen van Belgische nationaliteit die, na een vrijwillige dienstverbintenis voor de duur van de oorlog te hebben aangegaan, gedurende de oorlog 1940-1945 bij de Belgische strijdkrachten hebben gediend.

Beide categorieën van militairen konden eveneens, mits voldaan aan bepaalde voorwaarden, de strijders - en gevangenschapsrente, ingesteld bij de wet van 24 april 1958, genieten.

Bovendien konden voornoemde militairen aanspraak maken op andere morele voordelen zoals eervolle onderscheidingen waaronder ik citeer :

- Herinneringsmedaille van de oorlog 1940-1945;
- medaille van de vrijwilliger 1940-1945;
- medaille van de oorlogsvrijwilliger;
- medaille van de oorlogsvrijwilliger-strijder;
- medaille van de militair, strijder van de oorlog;
- Oorlogskruis.

Ik doe het geachte lid hierbij opmerken dat de vijandigheden met de Duitsers werden gestaakt op 8 mei 1945. Ik ben dan ook van oordeel dat men, voor de periodes in het oorlogsgebeuren waaraan voordelen zijn verbonden, niet verder mag gaan dan deze datum. Er dient eveneens opgemerkt te worden dat er na deze datum geen werkelijke oorlogsoperaties meer plaatshadden waaraan deze militairen in de hoedanigheid van oud-strijder deelnamen.

Voor de vervulde oorlogsdiensten werden de twee voorgenoemde categorieën van militairen in het kader van de erkentelijkheid van de natie, vergoed met de twee statuten, waarvan sprake hiervoor, met eervolle onderscheidingen en met de strijders - en gevangenschapsrente. Noteren we ook dat de militairen, zowel miliciens als oorlogsvrijwilligers, die de rechten van het Koninklijk besluit van 28 augustus 1964 genieten, altijd, ten laste van het departement van Landsverdediging, de verminderingkaart 50 pct geldig op de netten van de NMBS en NMVB kunnen aanvragen.

Tenslotte vermeld ik het bestaan van het protocol van akkoord van 7 november 1975, afgesloten in het algemeen belang tussen de regering en de vaderlandslievende verenigingen, hetwelk een definitief reglement is met betrekking tot de problemen van de oorlogsslachtoffers.

In artikel 1, laatste alinea, van dit protocol van akkoord wordt er afgezien van iedere heropening der termijnen tot het bekomen van een statuut van nationale erkentelijkheid en eveneens van het scheppen van nieuwe categorieën van rechthebbenden. Bovendien voorziet het aangehechte eisenbundel in geen enkel voordeel voor de gepresteerde militaire diensten na het stoppen van de vijandigheden.

OVERLIJDENS
=====

Met verstomming vernamen we het plots overlijden van onze erebrigadier, de Heer Ingenieur Francis LEYS, een zeer oude vriend van de ontmijners.

Niettegenstaande zijn hoge leeftijd had hij eraan gehouden aanwezig te zijn bij de herdenkingsplechtigheid aan ons nationaal monument te STAVELOT, tijdens de ontvangst op het stadhuis heeft onze Nationale Voorzitter niet nagelaten deze aanwezigheid te vermelden en hem te bedanken voor de grote hulp die hij steeds gaf aan de verbroedering, in 't bijzonder aan de sectie GENT, waar hij een andere grote vriend van de ontmijners ontmoette, Kolonel PAELINCK.

Wij vernemen ook het overlijden van de secretaris van dezelfde sectie GENT, Charles VANMACK, op 28 September 1984.

Aan de beproefde families bieden wij onze innige deelneming.

Deze gaat ook naar de families CORNEILLIE en WUYTS voor het overlijden van hun zoon.

SECRETARIAAT

Hieronder de nummers waarop U uw lidgeld en giften kunt storten.

NATIONAAL	000-0753794-07
Sectie BRABANT	000-0817353-31
ANTWERPEN	000-0153028-59
LUIK	000-0313869-74
HENECOTWEN	000-0181949-74
OOST-VLAANDEREN	000-0160164-08
WEST-VLAANDEREN	385-0062695-96
O.A.D.	001-1357579-43

**F
O
D**

NEWS

EOD - News - 3de Trimester 84Huwelijk

Adjt LIPPINOIS en de 10WM VAN DIJCK zijn in het huwelijk getreden.
Onze beste wensen voor de jong gehuwden.

Aangekomen bij DOVO

Volgende mensen hebben ons vervoegd :

STV PROVINS op 25 Jun 84, in afwachting cursus B4.

Lt VALENTIN op 06 Aug 84, in functie.

STV PHILIPPON op 13 Aug 84, in afwachting cursus B4.

KplTV GRIMMER op 20 Aug 84, in afwachting cursus B4.

Olt VANDENDRIESSCHE op 03 Sep 84, in stage.

10WM BARTHELEMY op 06 Sep 84, op cursus Mun Vnw B2.

Vertrokken

CLC LEBON (Houthulst) heeft ons verlaten op 31 Aug 84 en CLC KONIX (Leopoldsburg) verliet ons op 01 Sep 84.

Wij wensen hen beiden een lange en gelukkige opruststelling.

Benoeming

Olt VANDENDRIESSCHE werd op 27 Sep 84 tot de graad van 1Lt benoemd.

10WM BARTHELEMY werd op 26 Sep 84 Adjt benoemd.

1WM PEEREBOOM werd op 26 Sep 84 tot de graad van 10WM benoemd.

Onze oprechte gelukwensen.

Overlijdens

Wij vernamen het overlijden op 24 Sep 84 van onze oud-collega ARIJS Leon (Heverlee).
Wij bieden aan de familie onze innige deelneming in hun diepe rouw.

Geboorten

Volgende collega's melden ons een blijde gebeurtenis :

DEMOOR (Houthulst) kreeg een zoontje op 08 Okt 84, zijn naam is STIJN.

WINDEY (Heverlee) kreeg een zoontje op 13 Okt 84, zijn naam is JOHNNY

Onze gelukwensen aan de ouders en de gelukkige afstammelingen.

Gehospitaliseerd

Adjt MOUREAU (Meerdaal) is momenteel met herstelverlof

1MC VERVENNE (Oostende) is momenteel met herstelverlof

1MDL BODART (Heverlee) is momenteel met herstelverlof

Wij wensen hen een vlugge en volledige genezing ; de huidige toestand van terreur spreekt in het voordeel van een spoedige terugkeer naar de eenheid.

Cursus

Momenteel heeft een cursus B4 plaats. Vier kandidaten van de LuM zijn er aan het werk. Wij wensen hun veel succes.

Sport

Op 20 Aug 84 had te AARSCHOT een vriendschappelijk voetbaltornooi plaats.

De ploeg van DOVO was als volgt samengesteld :

Lt Valentin, Adjt Moerman, 10WM Cabaroux, Diepvens, Guerisse, Van Dijck, 1WM Windey, Goovaerts Jules, Brig Kerr, STV Provins, SM Decuypere en Delvaux.

Het tornooi ging tussen de politie van Aarschot, GD Leuven, GD Lier (afwezig), Politie Geel, Politie St-Truiden, GD Genk en DOVO.

Na een hardnekkige wedstrijd, zeg maar heroïsch, eindigde onze ploeg vierde op vijf.

De zege was voor de Politie van Aarschot, ondersteund door een toegeeflijke scheidsrechter (arme scheidsrechter!!!).

Bezoeken

Vele afvaardigingen brachten een bezoek aan onze eenheid (Heverlee), waaronder Nederlandse, Franse en Luxemburgse. Daarnaast natuurlijk ook talrijke Belgische bezoekers, zowel burgers als militairen.